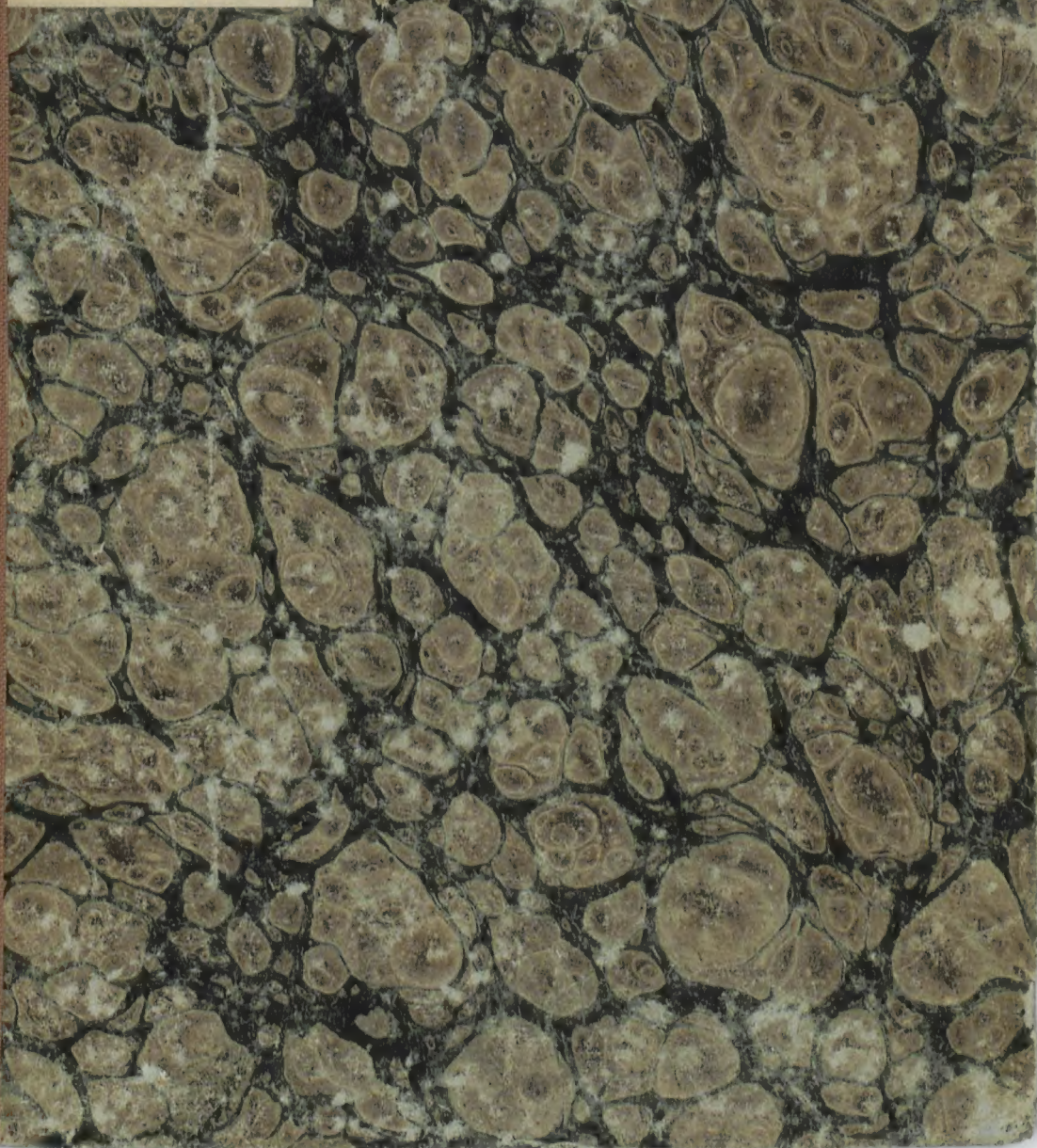

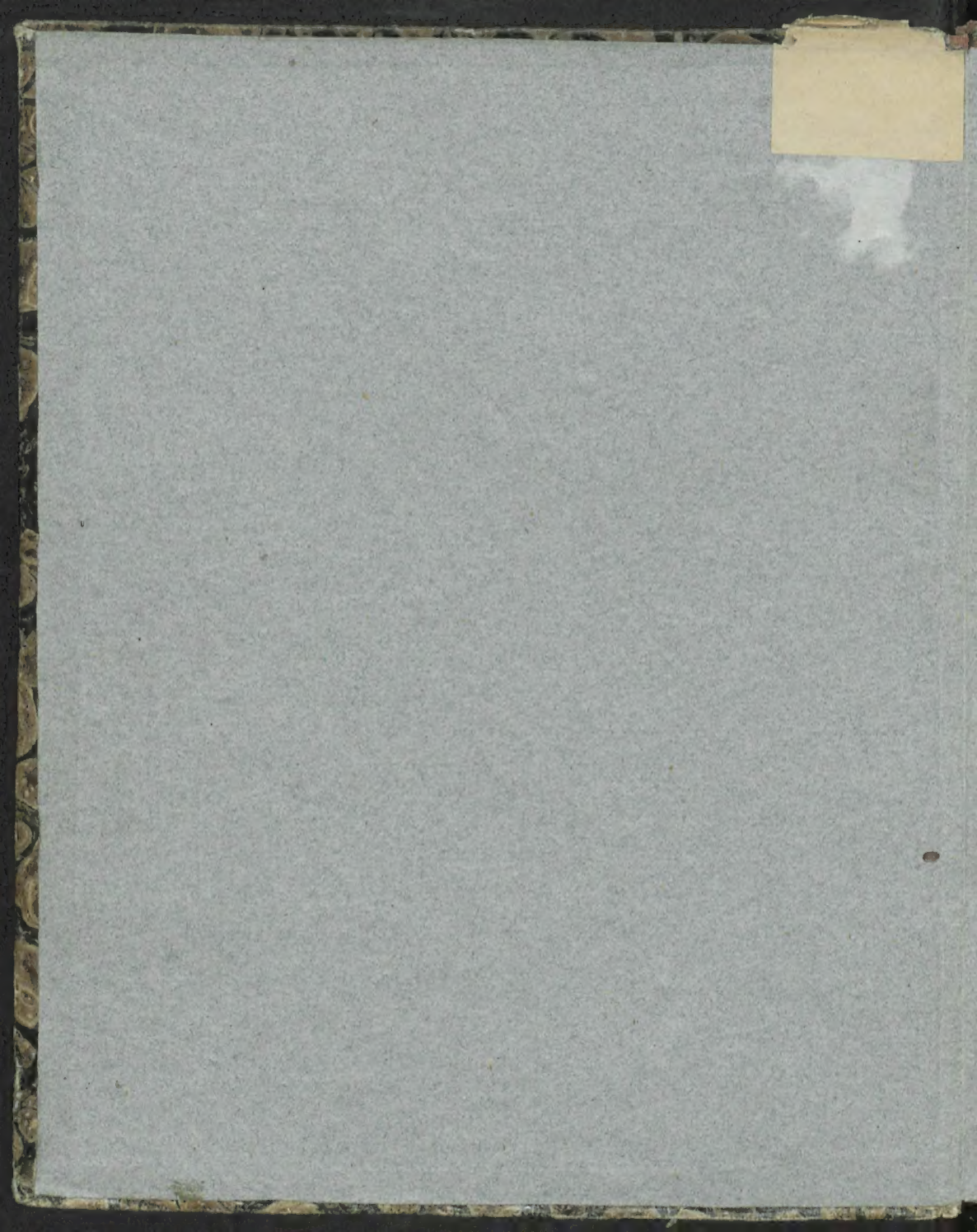
BIBLIOTEKA

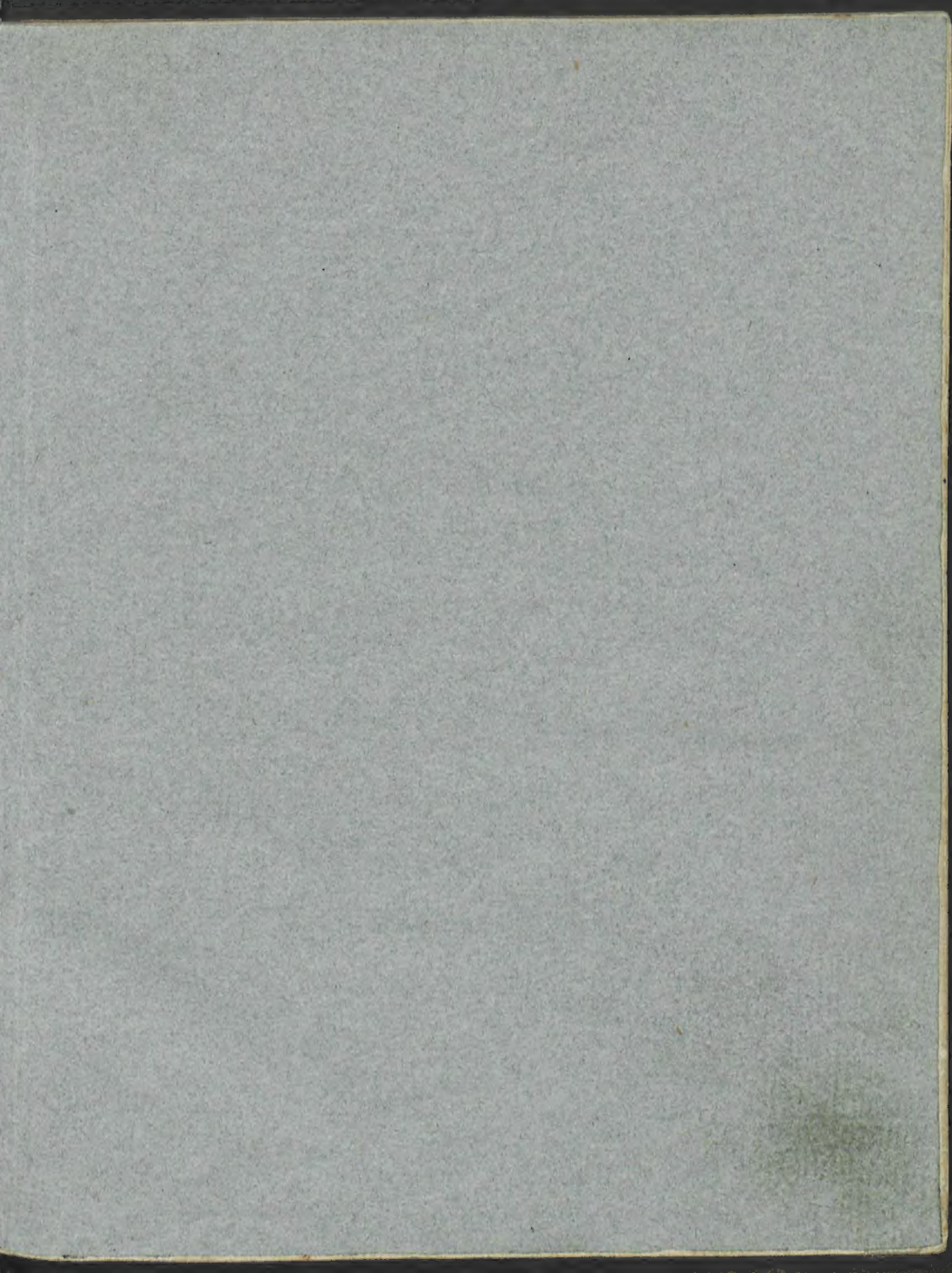
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII 1.082

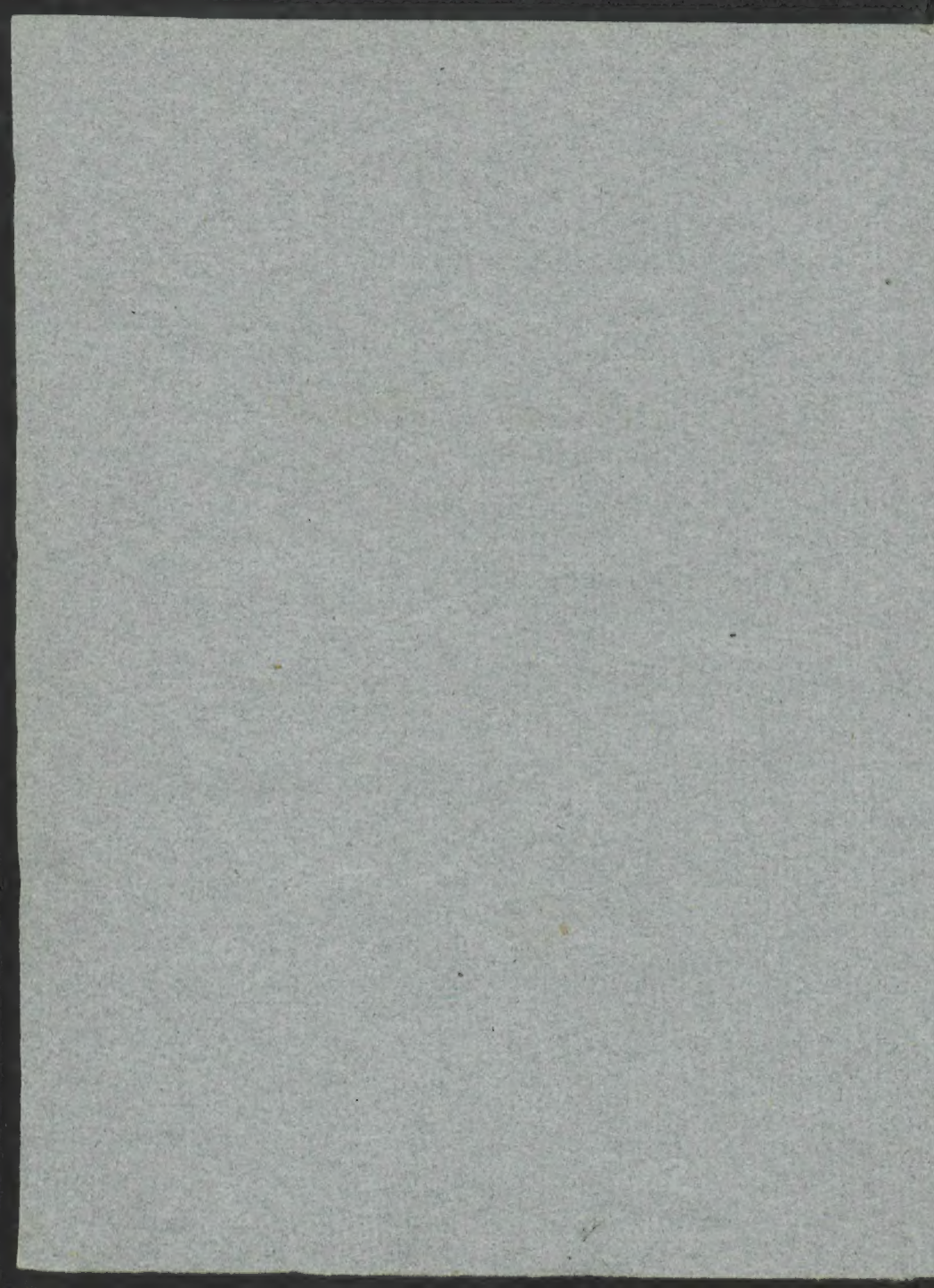

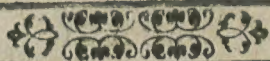

Lab.

Bastomuni Sapowchego

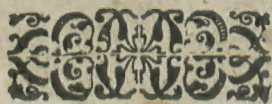
1614.

43

NA HERB STARODAWNY Jastrzębiec należący Domowi

Ich Mści Pánom Báránowskich.

Bielkiew to sławy kował te podkowie kował/
 Potomstwa náplodziwszy tak godnie wychował.
 Na z nich Rzeczpospolita stała do obrony/
 Osadzona Jástrzebcy na szerokie strony.
 Dla ich wielkiej godności Pan ziemię y niebá /
 Kościolowi obrony widząc że potrzebá.
 W czym domu Báránowskich poznawszy godnego/
 Dał tej sławney koronie za naprzednieyszego.

2

Ilustris-

2.107

*Illustrissimo ac Reuerendissimo in Christo
Patri, Domino, Dño*

ALBERTO BARANOWSKI Dei & Apostolicæ sedis gratia

Archiepiscopo Gnesnensi, Legato nato, Re-
gni Poloniae Primati, Domino,
Dño clementissimo.

*Swiecony wielebny Koronny Primasie,
Dáru dostać nie mogac innego w tym czasie.
Swietey pamieci godne przodki Stolca tego,
Na ktorymes posadzon od Duchá swietego.*

*Krotko sprawy, y swiete tu ich obcowanie,
Podawam twej iasności, me wszech na nie zdanie.
Wedle ich powinności, acz sie wspominania,
Czym przestroge po sobie tu potomnym daia.
Bo iesliże sie kto ich dziś sprawami brzydzi,
Takowych sie sam czynić zgotá niechay wstydzi.
A patrząc na proch w oczách drobny y blizniego,
Nie da widzieć y siebie tramu plugawsego.
Ty Wielebny przedwssemi nawyasy Biskupie,
Nie gardz prosze wierśami pisanemi glupie.
Nie dar, ale chec prosze wprzezymego slugi,
Przymi z láska, w pociechách panuy tu czas dlugi.*

Illustriss: Celsit: vestra Ser: Barthol: Paprocki.

XVII - 1082 - III

CATHALOGVS

To iest/

Porządne opisanie Arcybiskupow

Gnieźnieńskich, od zacczęcia wiary świę-
tey w Polsce.

*Vilibalinus był Fráncus, przyiachał roku 966. vmarł roku 970.
w Gnieźnie pochowan, był herbu Crucyn, po nim nástał
Hátro Wloch herbu Columná.*

Olce rozmnożyście w polsce
świetey wiary,

A Száfárze przednieysze niebiez
skiemu dary.

Cetliwie piero moje náwodził
mysł ktemu/

W czym spráwe poruczywszy du-
chowi świetemu.

1. Wilibaliná wspomnie Frán-
cusá sławnego/

pobożnościá, cnotami wsemi ná-
dánego.

En napierwey objaśnił Gniezno twoie progi/

Osadził Duchem świetym / a fałszywe Bogi

Rozegnałszy / owczárnia Pańska vgruntował /

A co w roku zbawienym stale odprawował.
vt supra.

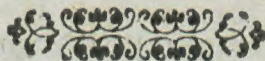
Hatto / albo iako inni pisza /
Hanno Wloch.

Hatto Wloch / fámiliey Kolu-
mnorw wzięt po nim /
Jako piśmno Kościelne iásnie świá-
dzy o nim.
Maz iuz lat, dośkonátych przyslan-
od Stolicy /
Ktory Duchá swietego takze cás-
temnice.
Miedzy ludźmi obiańwiał dwie le-
cie nie cás /
Kcorew wśyckich cnotách iásnie
okazáte.

W tym tu kráin oznaymíl / prácuiąc z pilnoścíá /
Smierć iego nápełniła lud predka żáłosćá.

2. Quarta decembris apud Gnesnam obdormiuit,
annno 970. vir grandæuus, senio & labore confectus,
sed exemplaris, sedit in sella Metropolitica annis duo-
bus, quarta Decembris ibidem sepultus, erat genere
nobilis, de domo Columnarum, in eius locum Rober-
tus Vitelinus successit.

Robertus Wloch.

Robertus z tych tām Práin mąż
rodu wielkiego/
Cnot / wszelkich pobożności / y pi-
smá świętego.
Był dobrze wynuczony / ludzkość
wielka byłá/
Przystępu ku rozmowie ludziom
nie bronilá.
Ależ nie każdy z vsk tego rozumiał
wymowy/
Wszakoz z chęci był kontent y ták
kimi słowy.

3. Wciełzył siwe owieczki on pasterz łaskawy/
Swoym żywotem nauczał wszystkie dobrej sprawy.
Upracowany potem już w dobrej starości/
Wszedł z Polski nie do Wloch / w niebieskie radości.

Wziet był po Hácie, był mąż uczonej, przykładny, radby był
z każdym mowil, ale go nie każdy rozumiał, po nim nastal Woy-
ciech święty Czech, Hrabie Lubickiego syn.

Woyciech Świety Czech.

Woyciech święty rodem z Czech
syn hrábie mójnego/
Krotkim wierszem opisać żywot
świętego.
Trudno mnie prostałowi/y po dziś
co wiemy/
Z poruczenia Kościoła świętego
pełniemy.
Pamięć swiatobliwości y godne
zasługi/
4. Bieda polską y Czechy wspo-
minąć czas długi.

Od Prusow zamordowan wczas wiary świętey/
Niechcąc Boga prawego znać naród przeklęty.
Przeto zamordowali iego święte ciało/
Ktore w wieczney ozdobie tu polsze zostało.

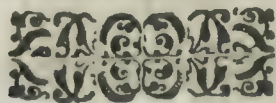

Gaudencyus towarzyszy y brát w Chrystu Pánu.

Gaudencyus brát w Chrystu
siadł ná miejsce iego/
A dochodził správám/ żywotem/
światego.
Siedm lat po nim náuczał/ znáć
prawdziwie Pána/
5. W tym sie nie pokázala w tey
mierze odmiána.
Pan statecznie náuka z vsi wiernes-
go flugi/
prawdowiernie zostáwi y trwála
čas dlugi.

Nie blago nam zázywáć dat pan tey počiechy/
Pobrat predko do niebá tak cnoelnie Czechy.
Podzielivšy krolestwa ich ciáły swietemi/
Rádostowemi Czechy/ nas Woyciechowemi.

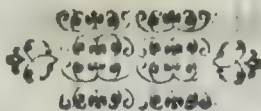
Polie Bloch maż vezony.

Y Tego nam ozdobnie zálecáti
cnota/
Bo w nim ku službie Páňstiey byl
tá ochotá.
Omce sobie zwiěřone przystoyni
spráwował/
X we wšech sie poštěptách dobrz
okázował.
Takéi tedy duch Páňsti gospode
przebrwa/
Tám teš wšielki porzadek swe mie
stánie miewa.

6. Miał v niego vbogi chleb/ miály sieroty/
Ukrywał niedostátki/ wšmierzal kłopoty.
Owa ten cudzożemieć był oycem káidemu/
Wypelniał co należało (te powinność) temu.

Wziet był po Gaudencyusie alias po Rádošie herbu roža, p
nim obran Bosurká Czech herbu Wieniáwá.

Bosutha Czech herbu Wieniawa.

Bosutha z przebkow swych
Czech Polak wrodzony/
Dary z nieba wielkimi prawie
obdarzony.
Milosnosc sierot / ludzi w bogich
nadawca/
A stanu duchownego prawdziwy
naprawca.
Bo wiedzac ze lud proszy rad sie
poprawie/
Gdy o duchownym oycu pobożny
gdzie czuje.

Ten perzadek wzięty oboj stan poznałszy/
Cześć chwale Pánu Bogu za to spólnie dawłszy.
Wszyscy pasterzów swego z tego miłowali/
7. A tego śmierci wierne czas długi płakali.

Bosutha primus natione nobilis de domo Wieniaua,
à Benedicto octauo Summo Pontifice prouisus, Elec-
mosynarum largitor, in quoslibet orphanos & inopes,
viscera gestans charitatis in Clericos suae Diœcesis ama-
tor rigidus, & animaduersor, quorum vitam & conuer-
sationem curiosa uisitatione lustrabat annis singulis, sci-
ens ex vita Clericorum salutem, vel interitum pendere
laicorum, ex quo effectum est, ut mortuus magno stu-
dio à singulis desideraretur, rugina eius quae Casimiro
filio regio cum Rischâ genitrice sua in Alwaniam pul-

so, per intestinas & ciuiles clades & spolio, quod Brati
slaus Dux cum Venero Episcopo Pragensi, oportuni-
tate temporis & absentia regis Poloniae captata, in Gne-
snensi Ecclesia, spoliado illam quinq; martyribus & nobi-
lissimis clenodiis affecerat offensus, die ac nocte fletibus
& lamentis assiduus exinanitus & tabefactus, spiritu an-
xio & afflicto corpus deserente diem obiit. **Ná tego-
mieysce obran Stephan z domu Toporow / wziel ro-
ku 1027. umarl roku 1038. w Gnieźnie pochowan.**

Stephan Polak Toporeczyk.

Stephan Polak á wielce fám-
liey sławny/
Ktorey sprawy y tytuł wystawia
wiel dawny.
Dwádzieścia lat rok / y dwa mie-
siacá nie bladził/
Ale Káthedre swoie dość przystoy
nie rządził.
Wiele służył Wyżyznie poselskoy
sprawuac/
8. A Prole one wielkiey sławy Ko-
ronuac.

Pogańska wiara w Polskę wgnisnęła do końca/
Był to ciota Bożego prawdziwy obrońca.
Umiał z wielką żalostí co chcieli Bogá.
W niedowierny h miazylá, strach straszył.

Arcybisk: Gnieźnieński.

Ieżdżił do Rzymu od Krola Kázimierzá, żadać sprawiedli-
wości na Jaromirzá Książę Czeskie, o złupienie kościoła Gnie-
źnieńskiego. Koronował Kázimierzá Krola, y potym syna iego
Bolesława Smiałego, umarł roku 1050. dnia siódmego Márcá,
po nim obran Piotr Leszczye.

Piotr Leszczye Polak.

Piotr dawney fámiliey Leszczye
miano wány/
po śmierci Stephanowey zgodnie
był obrány.
pokorá / cnota k temu prawdziwa
kápłańska/
pobożność / k temu boiaźń pános-
wała pánsta.
Strach mu był predko nagły um-
nieyszył śmiałości,
Przypátrniac się Krola swego okru-
tności.

Wszak lednak co potow.ność iego przynosiła/
Na iego vrsad cá sie wykonać musiała.

Śmierci sie mścić Biskupa srogiey Brakomskiego/
9. Zaklął rozpękie kościoły Krolestwa Polskiego.

Był potwierdzon od Wiktorzyna Papieża tego imienia wto-
rego, umarł roku 1092. po nim obran Marcin Zabawczyk.

Marcin Zabawczyk.

W Arcin herbu Zabawa w pra-
 cy nie zabawy,
 A we wszystkich postępkach nale-
 żących sławny.
 Modlitwa tego prawa wielce mi-
 la była/
 Ardziekaną z pogańskich rok przed-
 ko wrociła.
 19. Dwadzieścia sześć lat Kościół
 Gnieźnieński sprawował/
 Co przystało stanowi tego okaza-
 wał.

Nabożeństwo/ pobożność/ miłosierdzie wielkie/
 Wiedze/ wbostwo/ inne niedostatki wszelkie.
 Chogich opatrował w każdej ich potrzebie/
 Od śmierci w starym wieku posadzony na niebie.

Roku 1092. był wzięty na te Stolicę. Gdy poświęcał Kościół
 w Spicininierzu miasteczku, Pomorzanie go napaść chcieli, zataił się w
 kościele, oni Ardziekaną tego który ockedownie chodził, mniema-
 iac by Biskup pochwyciwszy, przecz iechali, wszakoż za modlitwa
 Marciniowa nabożna cieśko pokarani, z wielkimi wpominki o-
 destali Ardziekaną do Arcybiskupa. Siedział na Stolicy 26. v-
 marł roku 1118.

Jakub rodem Żezniński.

Jakub rodem Żezniński ma światel-
kicy nauki/
Ten znaczenie swej mądrości oka-
zawszy siłki.
Wiachał w oboz Tyranni Białej,
cia złosnego/
II. Powiedziałszy tamto co służyło
na niego.
Wyjeżdżając woźnicą z miejsca tam-
ciężnego/
Przewrócił namiot wożem złośli-
wca onego.

Aktore posłuchać niechciał jego dobrej rady/
Ani się napomnieć dał świętymi przykładami.
Dwadzieścia lat osm spełnia Biskupie sprawy iac/
A powinność oycowstwa bieżnie okazuiac.
Umiał w Gnieźnie/ pochowany w zupełnej starości/
Został il. Sukcesorą też wielkiej godności.

Potwierdzone od Papieża Kálixtego: wiele pożytków Kościoło-
wi Gnieźnieńskiemu przyczynił: za tego żywota Władysław Ksią-
że Krakowskie bracia oblegli w Poznaniu, on nie mogąc na ko-
niu ani pieśzo, iachał na wozie w oboz jego, z tego go napominá-
iac, aby pamiętał na oycę swego postanowienie, brata wbrany w
odzienie Biskupie: a gdy go wsluchać niechciał, zarazem go zaklął:
i dając woźnicą o namiot iakoś zawądzil aż wpadł, wszyscy to za-
gle Omen pokládali, iakoż prędko P. Bog onego łakomcá poka-
zał, bo

rał, bo brácia czás ná niego vpátrzywšy, wyskoczyli ná iego woy-
sko, ktore byl zebrał z Rusakow, rozeználi, y sam záledwie u-
ciekł. Zyw byl ná Arcybiskupstwie lat 28. vmárl roku 1148. w
Gnieźnie pochowan, po nim nástál Iánicius herbu Swoboda.

Janiš herbu Gryff aliás Swoboda.

12. Z Wrocławskie Biskupstwa
Janišlaw obrány/
Tego sie godzi pišć pánem mie-
dzy páno.
Był z rodu wielkich Hrábiow / á
práwy Swoboda/
Dáć mu tego tytułu prawdziwie
nie škoda.
Jedrzeiow nie zápomni tey iego
hoynošci/
Kápiculá Gnieźnieńska tážje opá-
tržnošci.

Wšyscy Dycá práwego mieli z Janišlawá/
Był rzad/byłá w łosćiele páńskim dobra spráwá.
Pracámi utrapiiony zášedł w stáre láta/
Potym go smierć iáť zwyklá wyrabiłá z ówiáta.

Vmárl roku 1167. we Zninie ná scyátyke. Po nim został
Piotr Srzeniáwá. Ten z Sklemensem brátem swym, fundowáli
klastor we wsi swey Brzeznicy, zakonnikom Cysterceńskiey re-
guly, dáli do niego siedm wsi przyległych, przydał y dziešiecin
Arcybiskupstwu należących. Te Brzeznice Opát ieden od swego
imienia Jedrzeiowem názwał, á miástečko záložyl.

Piotr Srzeniawa herbu.

Piotr Srzeniawa starego rodu
rycerskiego/
13. O ktorego postępkach y czynach
sprawach iego.
Bożności/gdzie potrzebanie zapo-
minając/
Pochwale mu ze wszystkich spraw
pocztowych datac.
Sulewski klastor zna dobrodziej-
stwo iego/
2 Kościół Młodrzykowski opá-
trzon od niego.

Wspomożenie miewali chudzi y śieroty/
Braty koniec y innych potrzebnych kłopoty.
Dwadzieścia y dwie lécie na Katedrze siedział/
Niż mu stary wiel droge do nieba powiedział.

Sulewskiemu klastorowi Reguly Cystersyjskiej dał dzie-
ściny wyreczne. Kościół w Młodrzykowie z dziesięcinami te-
muż klastorowi przyłączył. Zyl na Katedrze 27. vmarł ro-
ku 1183. od Alexándra Papieża był potwierdzen, po nim nastal
Zdysław herbu Kozłarogi.

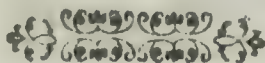
Zdostaw herbu Kozłárogi.

Z Kanonicy Gnieźnińskicy maż
wielce pokorny/
Złachćie stary á ktemu gospodarz
wyborny.
Wiele wsi ná pustyniách przy le-
siech/ ná borzech/
Ná kościolách poprawa znać także
ná dworzech.
14. Rzecz była pospolita ná bache-
niu wielkim/
W każdej potrzebie także w nie-
dostatku wszelkim.

Wspominá kościelne tesze Aparaty/
Nosa herby/ Kietlicy/ Kąsuty/ ornary.
Wmirt ná pracowány y lacyzmożony/
Twoy młośnit/ obrońcá/ Gnieźno z każdej strony.

Od Lucyusá Papieżá tego imieniá Trzeciego potwierdżon.
Auxit bona Ecclesie Gnesneñ: notabiliter plures villas
in locis desertis & saltuosis locat, Ecclesiam in sua supe-
lectili, in suisq; ornamentis deffectuosam refficere & in-
staurare, vsq; ad mortem non desit. Gnezne mortuus
anno 1199. ibidem tumultus, cui successit Henricus
Kietlic.

Henryk Kietlic.

K Siacącego rodu był/ wśak gár,
dził tycały/
Chciał był do Kápice niżli do In-
futy.
Wśak ia z musu przyiacłszy Káthe-
dra poznala/
A że na wśem dobrego naprawce
dostała.
Z iego stárania żaden duchownych
nie sadził/
Ani márkoż w domeczku Kápláń-
skim nie rządził.

15. Wśady gdzie mógł poprówiał duchownych żywota/
Wynisł ona swawola miała gere cnota.
Dziewiętnaście lat rządził Káthedra przystoynie/
Duch w stárości do nieba sędziatym spot oynie.

Cá Innocencyśa Papieża tego imienia Trzeciego potwier-
dzen, we Wrocławiu w Klastorze y świętego Iákuba mieřkał,
wśak przymiřony musiał ná poruczenie Papieskie przyiac te
zwierzeknořć, zá stáranie Křiażat przyiacioli iego, w Ołoboku
pánnam Cysterceńskiey reguły, nádał dzieřćeciny po wśyřkich
wřićach miedzy rzekámi Ołobokiem y Earyczá, które potym od-
iał Wincenty Arceybisk. p herbu Nalecz, ten duchowny stan o-
swobodził áby sadzeni nie byli od stanu świeckiego, ále od swey
zwierzeknořći, o co stáracie się z pilnořćia sam do Rzymu ieřdził.
Tenże srodze zázakał, áby żaden křiadz żony nie miał, y wśel-

kiego sie nierządu y nieczystości wyrzekł, do Arcybiskupstwa
dwie wsi przykupił, Łáwan y Włoknowy, Kástellánia Słupska
od Książat Polskich vprosiwszy, kościolowi swemu przyłączył
vmárl roku 1219. miesiącá Márcá 22. Wincenty sukcesor.

Wincenty herbu Nalecz.

W Su stanu probował á wsák o/
przystoynie/
Dostawáiac Káthedry okazał si/
hoynie.
Wyznawa Trzemeszeński klasto/
hoyność tego/
Wsák dostawšy wierzchności wo/
cował zaś swego.
16. Ołobockie pámenty o swe dzie/
ścieiny/
Aż po dziś dzień wzdycháia on má/
iecy syny.

Wiele im był powinien. wsák oż kościelnego
Rządu pilnie dogładat/ była praca tego/
K tegoż niedostawa y potrzeba wiecey?
Pośpiešył zátym w drogę do niebá co precey.

Vmárl roku 1233. po nim nástał Fulko herbu Lis, wziet by
po Henryku Kietlicu, po nim nástał Fulko herbu Lis, będąc Ká
nonikiem Gnieźnieńskim, dał był klastorowi Trzemeszeńskiemu
wieś Brzeskoristew, miał pierwey żonę, w pomináieg dwuch sy
now, list ieden Mirosława y Boguchwała roku 1251.

Żukko herbu Cis.

Żukko herbu stárego Polak w
rodzony/
Wszystkimi cnotami prawie ob-
darzony.
Wies Grzegorzow przyczynił do
stolu swóiego/
Ktora nádał Władysław za go-
dnošcia iego.
Dwádziescia piec lat bedac cey
Káthedry pánem/
17. Okázowal duchoronym y wšy-
tkim poddánym.

Co Dyon należało, zewsiad przesiřzegáiac
Košcielnego porzadku: dostały wiek máiac.
Cztery dwádziescia lat spráwniac to nátym/
Ják wierny slugá Boży pojeznał sie z šwiátém.

Od Grzegorza Papieża tego imienia Dniewátego był potwier-
dzon: vmárl roku 1258. dnia 5. Kwietnia, we dworze Arcebi-
skupim w Leczycy za niego ciało šwictego Stánisláwa kánonizo-
wane bylo, ósmego dnia miešiacá Maiá, wziet byl roku 1234.
Vmárl roku 1258.

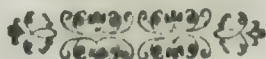
Jan Polak herbu Tarnawa.

Z dawnych rycerzow świeckich
rycerz Chrysta páná/
Nie byłá w żadnym punkcie zá
niego odmiáná.
W porządú Cerkwie świętey : o
wszem przybywáto/
To co sie ná dálekie drogi náktá
dáto.
Zmin miásto nád Jeztorem záložyl
šerokim/
Is táktore y dzis mójš wryzřec
iáśnie ošiem.

Zy. O cieć nauczony/ byłá godné šć wielpa/
Túnáczym nie šchodšilo dobroć cnotá wšykšá.
Umárl miéšćacá Wrzešniá Ošiec t áš láštkáwy/
Philipowi podána Báhedrá do špráwy.

Ieżdžić mušial šam do Rzymá o Confirmácya, do Alexándrá
Papieżá tego imieniá Trzeciego. Ci Kánonicy Poznánšcy Hen-
ryk y Przybysław, w Longobárdy powietrzem pomárli, frymár-
kiem dostał wší šadowey nád rzeka Nyssa, Zmin miásto záložyl
nád Iežtorem wielkim, tám byłá pierwey wieš, ymárl roku 1272.
dniá 20. miéšćacá Wrzešniá, po nim obran Philip herbu Go-
zdáwá.

Philip herbu Gozdawa.

Sześc lat przekasze cierplal/nie
byto starszego
Oycá w Rzymie ná ten czas / Kiedy
posel iego
po Sakre Rzym náwiedzal/ w ten
czas siedl do nieba/
Záchodzily trudności y pilna po-
trzebá.
Jákakolwiek ty czekay Philipie po-
gody/
Owa możesz wetować Kiedyż tedy
skody.

Jakoż sie y táż stálo trzynásćie lat práwie/
Stuzylá mu fortuná ná wsszym tástáwie.
Skónczył potym wiel roku inż doskonálego/
A Marcin Wnich ná miesyce zátym podan iego.

Wziét po Ianie herbu Tárnawa, po nim obran Marcin her-
bu Bodulá, przez šesć lat Sakry nie miał dla trudności, ktore
w Rzymie záchodzily, obran roku 1265. vmárl roku 1278.

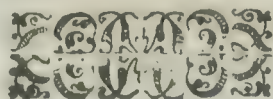
Marcin herbu Bodulá.

G Odnosć zdarla kápice włożyła
 Infule/
 Książeczka wola była blaga! Bła-
 pitule.
 Marcin Strzemieniecyk pod nim
 jednak był włápil/
 Wszakoi przedko do niebá zátym sie
 potwápil.
 Zostáwił w Bononicy *Martinus* swe
 kóści/
 Duchá dawse do niebá zbył świec
 ckich trudności.

Owa rok w tej niezgodzie tu ná świecie żył/
 Cba czy sie stárali tego nie zázli.
 Ták ci prozno pracuem o te wynieśności/
 20. Bcote zwykły przebywać cytko w godności.

Był to mąż w práwie biegły, wśákoś w Rzymie dano było
 Strzemieniowi, który iádac do domu, umárl w Bononicy, ro-
 ku 1278. Umárli obá roku 1679. po nich obran Włóstybor
 kerbu Pomian.

Arcebisť: Smiežniestich.

Wloštybor herbu Pomian.

Po Sobulí Wloštybor gdy po-
czal pánovať/
Dość pokornie/láskáwie wšyským
rozkázować.
Zbraniał sie tej zwierzchności kto-
ra nań wkładáli/
Inšy iey žadošciwi sprošnie odpas-
dáli.
Tiežba Pan o lákomce ná mieyscá
wysokie/
A rad bázro poniža myšli ták be-
rokie.

21. Ná to pomniac Wloštybor potora sie báwil/
Cheac nápotym y ine áby do niey wpráwil.
Ani tego pozwolič niechce Pan čas długi/
Maš mieč w každym stanie po swej myšli slugi.

Wziat roku 1279. vmárl roku 1283. po nim obran Iákub her-
bu Swinká.

Jakub Swinká.

PO herbiego tak zwano/coż te
mu rzecz mamy/
Gdy piękne obyczaje/ dobre spráwy
znamy.
Aby zliżył pożytki niechay wy
znawáta/
W roznych miejscách Pościoty co
od niego máta.
Gnieźniński/ Vnieiowski/ Wniśy
w Koronowie/
Pamięć máta od niego / niech sie
tę ożowie.

Aby mu w czym ten Swinká kieby niedogodził/
Wszystkim rad dobrze czynił nikomu nie szkodził.
Dwádzieścia siedm lat będąc ná Káthedrze świętey/
22. Z jałem wszystkich tu od nas do niebá był wzięty.

^{PA}
Klaśtor v świętego Ierzego ábo špital reguły świętego Bene-
dyktá w Vniewie fundował, z dobr stolu Arcybiskupiego, Bi-
skupstwo Chelmińskie áby nie wyszło z iego prowinciey, Ryskie-
mu Arcybiskupowi odiał. Przemyślá koronował, y Rysche zone
iego, dwie wśi kupił za sto grzywien srebrá, Powicz y Goczno,
dąrował ie Kápitułe. Dzieśietinę wyteczną w Ianowym mły-
nie, kościołowi teyże wśi gdzie teraz miástečko dąrował, z Opá-
tem Engielbertem Biśowskim, ábo iáko teraz zowa Koronow-
skim, z przyzwoleniem Kápituły do stolu swego przefrymárczył,
iemu ábo y namiástkóm iego dąrował wieś, Bernard Lowczy

Káliski,

Arcybisk: Gnieźnieński.

Káliski, rzeczona Chelm Trántnow wieś przefrymárzył z Piotrem Zebniná, synem Mikoláia Podczászego Sierádzkiego, od którego wíal dwie wsi, Grábkowice, y Piorkowo, ábo Piotrowo. Kupił Kowale wieś u Turku od Stogniewá rycerzá za czterdzieści grzywien kościołowi. Wieś Pruszy u Kráková w párászey Ráciworowickiey, która miał od Bolesława Książęcia iésze w młodości za zasługi, dárował Kościołowi Gnieźnieńskiemu. Żyw był ná tey Stolicy lat 27. umárł roku 1310 dnia 4. miesiącá Márcá. W Vnieiewie, ciało wieżono do Gniezná, tájże pochowan.

Borysław herbu Beliná.

N Je dońcá fortuna choć za
gnie z ochota/
Wykonywa swoy efekt/ dokonywa
psota.
Doznał tego Borysław w swojej
Elekcyey/
23. Nie mogła tu zwabić nań nie-
cheć i niezyty.
Wywleka go w obcy kraj/ Impe-
dywała/
Náwet mu sie náwrócić do Polski
nie dáła,

W Animum pochowan táj zostały kości/
Duch siedl równo z drugiemu do wieczney rábości.

Umárł roku 1311. po nim nástał Jan Krzycki Kotwic. Fyl
zgódnie od Kápituły obran, sam iezcił o Corfirmácii do Pa-

Cáthalogus

pieżá Benediktá, á gdy przyiáchał, Papież tego času vmárl, cále
 dwie Lecie Kárdynali sie zgodzić nie mogli ná inego: po dwu lat
 obran Clemens piaty: potym dostał odpráwy, miał spráwe o
 krzywde Rzeczyposp: przeciwko Mistrzowi Krzyżáckiemu w Pru-
 siech, y przeciwko Arcybiskupowi Ryskiemu, o wydarcie Chel-
 mińskiego Biskupstwa, potym záchorzał roku 1311. ostatniego
 dnia w Auinium vmárl Czerwá, y tám pochowan w klastorze
 swietego Iana. po nim nástał Ian Kotwic.

Jánisław herbu Kotwic.

Dobrze sie był zástúżył swoá wiel-
 ka godnośćia/
 A porównał zinnem i przodkow
 swych zacnośćia.
 Aż Pan ma wszytko zacne by pod
 progiem siedział/
 By tylko iáko petnić wola ie° wie-
 dział.
 Wiedział co Jánisława y przestrze-
 gal tego/
 24 Jakoby nienáruszył w niwczym
 woli iego.

Jáko prágnał Borysław wszytko sie ták ostáło/
 A Jánisław aby sie Bogu podobáło.

Vmárl pánuiać trzystá trzydziestego (Ewángelisty Márká
 dzień) po tych czwartego obran roku 1312. iák Cáthalog powiá-
 da: Morte Genslai Auinione secuta, Clemens Papa 5.

Capitulari Electione non expectata, cum prouisio Ecclesie Vacantis ad ipsum recidisset. Ianislao Archidiacono Gnesneń: Polono de genere nobili domo Kotffie probatae industria Viro, tum auiuione praesenti, & quem Borislau Archiepiscopus Gnesneń: probare gerendis & expediendis rebus, suae promotionis in suis tenebat obsequiis. *Tám záraz był poświęcon, á do Polski sie obrocił. Żyw był ná tey Stolicy 35. potym ná tągány pracámi, w Leczy-cy we dworze Arcybiskupim ymárl, anno 1341. W Gnieźnie pochowan, srebro kościelne záwieść kazał ná Chećiny, gdy wojne z Krzyżaki podniosł Lokietek, gdy sie wćsyła wojná, máło mu srebrá onego wrocono, wśákoż pewná summe w Zupie ná káždy rok ná wypłácenie náznáczono, á summy było sto grzywien grosów Práskich: ten Lokietká Kśiąże Kuiáwskie z żoną iego ládwiga koronował roku 1320. potym roku 1334. koronował syná iego Kázimierzá.*

Przefrymárczył dwie wśi, Lesczno y Nagrzyce, zá Lesczno w Leczyckiey ziemi wziął Grocholice, á w Sieradzkiey Korytkowo. Ten we Zninie fundował Kłástor, á ku pámiatce laná świętego Chrzćicielá boynie nádał, po nim nástał lárosław Bogoria.

Jároslaw Bogorya tegoż herbu.

O Xcem był kościołowi to o nim
wyznawa/
Jesze iego ornatow/ Kielichow do-
stawa.
Vnieiowski osądził kościół Káno-
niki/
Zapomagał gdzie trzeba była za-
konniki.
Nie zliże w krotkim wierszu do-
brodzieystwa iego/
Z naprawy kościołow y dworow
od niego.

Gdy był poeym od Pána zaráżon ślepota/

Znemu rząd Káthedry poruczył z ochota.

Wszak trzydzieści y sześć lat bedac przyniey pánem/

25. Był mił wszyetkim duchownym także y poddánym.

Ten był wziet po Iánisláwie roku 1342. potwierdzon od
Penediktrá dwánastego tego imieniá Papieżá, kościół w Vnieiowie
Pánny Máryey Kánoniki osądził, dworow Biskupich námuro-
wał, Znín y Kámień miásteczka fundował W Bononiey ná náu-
ce bedac, Angliká iednego studentá o cudzolostwo ściac dał, bedac
Rektorem, klucz Lowicki ktory záledwie grzywne pożytku czy-
nił, nápráwił, kupiwszy zá 80. Grzywien zboża, ku dzieściecinám
zásiac kazał, w Káliszu kościół nápráwiwszy, dwie wsi do nie-
go dárował, Tyniec y Dopczyce, y ogrod przed wálem idac do
Wrocláwiá Vlica, koronował Lodwiká Krolá Węgierskiego

Arcybisk: Gnieźnieński.

na Polskie krolestwo w Krákwie , roku 1370. w Niedziele
 dnia 17. Listopáda. Gdy ślepota był zaráżon, spuścił mieysce
 swe Mikołáiwowi z Kostorowá , Proboszczowi Gnieźnieńskiemu,
 który ani w Krolá ani w Kápituly otrzymawszy konsensu, iá-
 chał do Grzegorzá Pápieżá 11. tego imienia do Auinium, á w tym
 Iárosław Pábskowie Kántor Gnieźnieński, máiac od Kápituly
 y od Krolá konsens, ná co y Iárosław pozwolił, iáchał: tylko so-
 bie dwa kluczá zostáwił, mieşkał w Klastorze Leckim, wyiáchał
 potym, á w Káliszu mieşkał. Umárl roku 1378. W Skotnikách
 kościół zmurował, Kowálewo wieś wziął za škody od Tumysła-
 wá Sprzespolewá, ktore poczynił kościółowi Gnieźnieńskiemu
 dzieściny, ná prośbe krolá Kázimierzá wtorego z pozwoleniem
 Kápituly, od stolu swego dárował kościółowi w Krzepicách,
 który był Kázimierz nowo zbudował, á ta dárowizna przylaczył
 Krzepice do swey Dyoccezyey, czym sie obrażał Biskup Krákw-
 ski. Przefrymárczył z krolew Kázimierzem ná Chrusłina y ná
 Krolowice: za wieś Spicinierz y Wolfczyce, z młynem rzeczo-
 nym Ksutyşyn przed Gnieznem, y za leżoro leleń rzeczone y
 za wieś Kotámino: tenże frymárczył z tymże krolew ná Kro-
 slina y ná Krolowice w Wiślice, za wieś Tarnkow w Korczy-
 ná, za wśi Krolewskie Cienia y Michálow w Kálisá, w roku
 1344. Kościółowi w Budzowicach S. Stánisława wśi Krolew-
 kiej w Inowłodzá, dzieściny po wśiach przyległych z wola Ká-
 pituly swey dárował. po nim nástál Suchy Wilk siestrzeniec iego.

Jan Grzymala Suchy Wilk

Dictus.

JAN Grzymala Suchy Wilk
 wiecey pachnal dworem/
 Na ktorym sie wychowal nizel
 kościolem.
 Byl Kancelrzem Koronnym y tam
 ze od dwora/
 Przyiet od Bogorye za koadiu-
 tora.
 Wiego Dyocesyey nie bylo zadne-
 go/
 Coby mu dobrozeczył kaptana pra-
 wego.

Wyscymaledyknac, nie tak iak potrzeba/
 Dzezyli mu gosćinica predkiego do nieba.
 Dziewiec lat cyko rzadzil zbieralac z nich winy/
 26. Zadney ieno lakomstwo nie mialac przyczyny.

Byl decretorum doctor Kanonikiem Krakowskim,
 Kancelrzem Koronnym, wziet od Wuiá za koadiutora, od Grza-
 gorzá Papieża 11. potwierdzon, byl to syn Przeslawá Woiewo-
 dy Káliskiego. Zyw byl na tey Stolicy lat dziewiec, piatego dnia
 Kwietnia wpadł w niemoc. W Sobote Wielkonocna po zachod-
 dzie słońca umarł roku 1382. We Zninie tamże pochowan. po-
 nim nastal Bodzota herbu Szeligá.

Jan Bodzetá herbu Szeligá.

Bodzetá pokrzyżił Litwę / Bro-
lę Władysława /
Był w Kościele pańskim na-
wsem dobra sprawą.
W niwecz innych staranie / o-
zwierzchność byłą /
Laska go przednich Panów mo-
ca osadziła.
Te stolicy tym meżem / cnota na-
pełnił onym /
Wciepion stan duchowny po Ty-
rannie onym.

Wniewscy Kaptani znają dobroć jego /
We wszystkich cnotach Kościoł się szerzył za niego.
Siedm tylko lat Barchebe rzadził całą Seroką /
27. Wprowadzon od Anystow przedko na wysoką.

Był rodem z Ziemi Sedomierskiej, Syn Władławow, ze wsi
Szeligi, niedaleko Kunowa. Ten Władysława Jagiełła król
pokrzyżił, y koronował dnia 17. miesiąca Lutego, roku 1389. żył
na tej stolicy lat siedm, dnia 26, miesiąca Grudnia umarł, a
w Gnieźnie w káplicy, która sam zmurował, y nadal, pochowan.
Ten Wikaryom w Wniewie dom kupił, y siedlisko przestron-
e nadał. umarł roku 1397. po jego śmierci obran Kropidło, z
rodu Książąt Opolskich.

Jan Kropido Książę Opolskie.

Głowa mu to nazwisko ledzie.
 rząwa dala/
 Ale w poczciwych sprawach cno-
 ta wychowała.
 W podejrzeniu wielkim był o
 Brata możnego/
 W tym czego nie przypuszał do
 serca swojego.

28.

Dobrogost naleczy Nowodworecki.

Nowy dwor / stara cnota Do-
 brogosta tego/
 Wychowały ku pożytku Kościo-
 ła Bożego.
 Nie pragnąc tej zwierzchności/
 ci co godność znali/
 I prosba y przymuszeniem pra-
 wie mu ie dali.
 I Biskupstwa Poznańskiego tał
 Książetę chcieli.
 29. Wiedząc że był we wszystkich
 cnotach wychowały.

I wolej

Arcybisk: Gnieźnieński.

z woley Króla Jagiełły Bonifácego/

Kzym nawiedzał w potrzebách Księstwa Litewskiego.

Wstąpił z żalem wszytkich duchownych do nieb/

W sm lat Kościół sprawować tak iako potrzebá.

Wzięt był z Biskupstwa Poznńskiego, na którym był lat ieden-
tętnaście, był decretorum doctor, Syn Tumislawa Nowo-
dworskiego, konfirmowan od Bonifacyusa Papieża, w ktoreg-
o był w poselstwie od Władysława Jagiełły, o potwierdzenie ko-
ściół Wileńskiego y Miednickiego. Żyw był na Arcybiskup-
wie lat ośm, wzięt roku 1394. Umiał roku 1400. dnia 14.
we wsi Ckelmie niedaleko Vniewa, w Gnieźnie pochowan-
nia nazwisko Wydrzy oko. po nim nastal, Mikołay Kurowski.

Mikołay Kurowski Sreńciawa.

W pańskim domu w prawdzie
ten sie był wrodził/
Ale z tym wychowaniem lata swo-
go poškodził.
Nie wiącykiem było ono wycho-
wanie
Zabawić gdy wziął lata rzeka na
me zdanie.
Ktorem sie nie zabawiał We-
nus. pa nie dala/
30. A niektorzy z wiernieyszych
tego pomagali.

Żankow, dworow bogatych/co synowcom kupił/
Przedko z tego wszytkiego czas nieszesny zakupił.

Cathalogus

Smierć go nie kąpiąca poraziwszy zątym/
Sroży się obawiając/ rad ciał przestał na tym.

Vmárl roku 1411. w Niedziele dnia 8. Wrześniá. Był rodem z Krákowskiego Woiewodztwá ze wsi Kurowá, syn Hrabie Klemensá, y mátki Kátháryzyny, z Biskupstwá Włocławskie-go trzymał te obiedwie káthedrze, áż sobie przeiednáł Władysław Kropidło y Władysławá krolá, przez brácia swá Ksiażetá Opolskie, Bernatá y Bolesławá, byl homo mundanus, ad illecebras carnales intentus, lucra sectans citaredis deditus, wiele máki, miał wieprzowych do Flándriey Wisłá á potym morzem wysyłał, z czego wielkie skárby zebrał, kupił byl Rytwiány, Prándiczow, Bochoznice, wśytkie záraz po śmierci iego utrącił synowcy. W one Pruska wojne, byl Wicegerentem krolestwá, y mieşkał w Krákanie áż do przyiázdú krolewskiego, oskáżon byl od niektorych pochlebcow, że sie stárał o przyiázn krolowey Anny, ácz niektorzy powiedáli, ze sámá krolowa to náń przed krolém powiedziála, á gdy sie tego krol chciał nád nim pomścić, pozwan byl ná Sejm do Glinian, do ktorey spráwy proşon też byl y Witult, spodziewał sie tám dekretnie-láskáwego: gdy ná te droge dostárkiem wielkim wyiáchał, z á nieszczęsnym przypadkiem w Krzeczowie poluiąc z koniá spadł, zbil sie srodze, wpadł w niemoc, záwiezion do Ropczyc żywy, tám sie spráwił chwálebnym Sákrámentem, vmárl zątym anno vt supra. Kupił byl áwor nád Rudáwká y Demetriusá, herbu Wreby, alias Korczak, Podkánclerzego Koronnego, który dárował Kościolowi Gnieźnienskiemu wieś Prusowice, w

Leczyckim

Arceybisk: Gnieźnieński.

Leczyckim Woiewodztwie, przefrymárczył z láskim Pradzew-
skim. Zyw był ná Arceybiskupstwie lat dziewięć, záwiezion d-
Gniezná, á tam pochowan.

Mikotay Trabá ábo Jordan.

GŁośna to Trabá w polsce,
y dość sławna była/
Szeroko się godnością wielką
rozgłosila.
Ktorey się przypátruiać narody
rozliczne/
Opátruiać w nim sprawy y po-
steptisliczne.
Concilium Konstántskie to po-
nim mieć chciało/
By go oycem duchownych wśy-
stkim okazało.

Prymatom támże Regni ná swe sukcesory
31. Siednat/ á gdzie potrzeba zaktádat klastory.
Dwánaście lat spráwuiac ten stolec ták święty/
Z prace teytu docześniey do niebá iest wzięty.

Był to syn Wilhelma Traby, mátki Helżbiety, był pius in
omnes liberalis, & munificus in Egenos, natura mäsue-
ta & benigna. Wzięt po Mikołáiu Kurowskim z Arceybiskup-
stwá Lwowskiego, á Podkánclerstwá Koronnego: ten Collegi-
um Mensonarżom w Gnieźnie fundował, ná Concilium w Kon-
stant: Regnum Poloniae fama nimia sua liberalitate &

Cachalogus

virtutibus, quibus plurimos anteibat decorauit: á tak był wslynał ná tym tam Concilium, iż wiele głosow miał, áby był wzięt ná stolicę Papieską. Tytuł Arzybiskupom Gnieźnieńskim ziednał, że sie káždy z nich piśa Primates Regni, y sam sie tak naprzód piśać poczał, Kościół Pánný Máryey z Rudy do Wieluniá przeniosł, rzadnie pobudował á opátrzył. W Moskorzowie kościół ná przyczynie Klemensá z Moskorzowá Kánclerzá Koronnego dzieśięcinámi nádał, záwsze był chor ná tę stolicę, á gdy iáchał stárác sie z Węgry o pokoy, we wśi Lubicz w Diocezyey Strygońskiej, spráwiwszy sie chwálebnemi świątościámi, dnia czwartego Grudniá w Poniedziałek umárl, roku 1422. był lat dwánaście ná tej stolicy, mieśiecy siedm, ciáło przywieziono do Gniezná, przed grobem świątego Woyciecha pochoiwan. po nim obran Woyciech Iástrzebiec.

Woyciech Iástrzebiec herbu tego.

Wiele zamkow / wśi, dworow
bogátych nákupil /
Ná to z duchownych / z świąt,
ctlich wielkie dáni złupil.
Był Kánclerzem Koronnym,
Bránowskim Biskupem /
W rádzie króla Jagiela naprze-
dnieyszym stupem.
Ztániáło sie co żywo / do Przyni
przybywało.
A wśákie sie kóściółom nie nie-
vblizyto.

Arceybisk: Gnieźnieński.

Klasztor Bensowski stał się z jego szedroby/

Ułury pięknie osadzony i inne ozdoby.

Sprawiwszy tam pochować bez ludzkiej żalności/

32. Bo nie iebym narzekał o swe doległości.

Był Biskupem Poznańskim naprzód roku 1393. Wąrszewskie-
mu Kościołowi Tum nadał. Potym był Kancelerzem Koron-
nym, y Biskupem Krakowskim, odiawszy ie Piotrowi herbu Le-
sczyc, potym był Arceybiskupem, kupił Rytwiány od synowcow,
Mikołaiá Kurowskiego, Arceybiskupa Gnieźnieńskiego, zmuro-
wał zamek tamże. Zamek Iástrzebiec w oyczyźnie zbudował od
nazwiská swego, który Piotr Zborowski potomek iego, Woie-
wodá Krakowski, stáwem zálał, będąc Stárosta Stobnickim,
Borysláwice w Leczyckim Woiewodztwie kupił, innych wiele
nároznych mieyscách, ciáło iego leży w Bensowey w Klasztorze,
który sam fundował, iák to napis nád grobem iego tamże opo-
wieda: Hic iacet Albertus Iástrzebiec, genere nobilis de
Lubnica, primum Posnaniensis Episcopus, anno Do-
mini 1412. ad Ecclesiam Cracouiensem translatus, ex-
actis annis duodecim, ad Ecclesiam Metropolitanam
Gnesneń: anno 1423. iterum transfertur, sedit annis 13.
mortuus in vila Mnichouice, anno 1436. die solis 2.
mensis Septembris, in eadem Ecclesia traditur sepul-
turæ Ecclesiá in Bensoua, in regulam Ordinis S. Pauli
primi Heremitaę, anno 1421. vbi Monasterium ex mu-
ris construxit & dotauiť. Eius tempore Crucifferi, á
Wladislao Iagielone frustrati sunt, anno 1410. Był Do-
ktor de-

ktor decretorum, Dziekanem Krákovskim, Probosczem Poznáńskim. Po nim nástał Wincenty Doliwczyk.

Wincenty Doliwczyk Kárdynał.

S Repstwo nie pánowało/ áni/
smy go ználi/
Tám gdzie co należało z ochota
smy dali.
Pieczęć mnieysza tá chwile była
w ręku iego/
To naćieższa żoładka był bázco
chorego.
Ten czapke Kárdynałsta naprzód
tu wkazał/
33. Wielkich pożytkow iák mogli
Káthedrze przymnażal.

Oycem wszyscy duchowni prawdziwego ználi/
Bo Oycowska twarz iego ręka także zwáli.
Umárt iednak áż wszyscy życzyli żywota/
Długa pámieć ponieśie dobroć iego cnota.

Był wzięt z Kustodiey Gnieźnieńskiey, y Kántoriey Krá-
kowskiey, á był Ponkánclerzem Koronnym, od Eugeniusá Pa-
pieża czwartego potwierdzon, przez Zbigniewá Krákovskiego
Biskupa poświęcon: piśao nim, że był liberalis, chorego żo-
ladka, skoro sie náiaidl, áni ná wozie, áni ná koniu siedziec
nie mogli, dziesięćiny wyteczne ktore czyniły sto grzywien, ná
prośbie Anny Ksieżny małżonki Bolesławowey, do Wársaw-

skiego

Arcybisk: Gnieźnieński.

skiego Kościoła dąrował Kąrdynałska czapka, cđ Felixą Pa-
pieżą ną Concilium Bąslińskim á wśák w Kąpelu tym ni-
gdy nie chodził, dla niesnasek tych, ktore między Papieżmi były,
to iest, Felixem á Eugeniuszem. żył ną stolicy lat 12. umińł ro-
ku 1447. dnia 14. Wrześnią w Vnieiewie, w Gnieźnie pocho-
wan. Po nim nąstał Władysław Sulimczyk.

Jan Obrowa z tegoż herbu.

z Sprawy

Dawnych to Obrowazow o-
nych Hrabow z Sprawy/
Miłosni y obrońca Kościoła
surowy.
Skarb kościelny wspomina do-
brodziejstwo jego/
Miednice á Infuły są dawne od
niego.
Bąplica znąmienicie ktemu zbu-
dowana/
A hoynemi dochody bogąćie ną-
dana.

Czść muru Łowickiego płąże go v Gąry/
A że go niedońonal bo inż bedac stary
Stęńzył wiek swoy/ dziesięć lat/ y dziesięć mieśiecy/
Nie przykrzył sie przystoynie wśem rośkązniecý.

Był to syn Sedziego Sedomierskiego, bedac Probosczem Sedo-
mierskim, Kąnonikiem Gnieźnieńskim obran, potwierdzon cđ
Papieżą Mikołaią, koronował Małżonke Krolą Kązimierzą,

Władysław
Sulimczyk
m. 1447

Cathalogus

34. Umiał od świętbiaczki, która z młodych lat zawsze był
trapien w Vnieiewie, roku 1464. w Gnieźnie pochowan, do
do swego kościoła Gnieźnieńskiego dwie Miednicy srebrne, i
fule z dobrych perel, inne kleynoty, káplice w Gnieźnie na str
nie północney zbudował, y nądal bogácie. Po nim nastal I
Gruszczeński berbu Roża.

Jan Gruszczeński Rożyc.

Ze zdrowie wspominała kto
zyl każdego/
Toż też minąć nie może iście Gr
schenkiego.
Wszystkie zbytki stáráde krzy
z każdej strony/
Dowoląc się nie mogą cnoty
obrony.
Niechce iednak iálmuzná odst
pić od niego/
W Łowiczu zbudowany Bł
stor kościoła tego.

Też y kościół w Rzegowie nieskapienadány/
Orwa śatan zfiglami swemi osuńány.
A w Sedomierzu kościół ma pamięć od niego/
Te cne skutki przemoga wszystkie złości tego.

Był wzięt po lanie Zesprowy, roku 1464. od Páwła Papi
żá potwierdzon, wzięt z Biskupstwá Krákovskiego, na który
był rok y cztery miesiące, y dni iedennaćcie, pisał się z Gorn
wic y z Grusyc, był to syn Chorażego Sierádzkiego Janá,

Arcybisk: Gnieźnieński.

Mągorzátý Nárámowskiéy, mundanis & temporalibus deditus, wiele powinnyim swym rozdał od stołu Arcybiskupiego, zwłaszcza Bártłomieiowi Kástelanowi Káliyskiemu brátu swemu, wiele imion záfrymárczył, wśák z pozwoleniem Kápituly. Klastor w Lowiczu Bárnádynom zbudował, także y w Rzegowie, y nádał dzieśiecinámi. Kościół także Sedomierski w Pánný Máryey, zá co mu Kápitulá ibidem dála 1500. złotych, był ná tey stolicy lat 9. nagle umárl, pochowan od bráćiey. Po nim nástał Iákub Sienieński, roku 1492.

Jákub Sienieński herbu Debno.

Z wśech stron chwały godzien/
był mało gniwliwy/
Ale we wszystkich sprawách stały
y prawdziwy.
Ze wśi Zapola / Debno miástez
czto przerobił/
W Oyezyznie przy Kościelech
wiele mieysc ozdobił.
W Legzyce przez błoto láwy pá-
mieć dála/
A w Szpitalách chudźiny dobro-
dzieystwá znáia.

Toż y staw Grzegorzem si/ coż Rzeczpospolita
A podziś/ po Jákubie pilniuchno sie pyta.

V márł roku 1476. po nim obran Zbyšek tegoż herbu: był
co syn Dobiesławá z Sienná, Woiewody Sedomierskiego, má-

Cáthálogus

teki Káthárazyny, herbu Korczak, cory Podskárbiego Koronne-
go, ad iram & bilem naturaliter vehemens. W Gnieźnie
kościółá poprąwił, Grob kościám Woyciechá świętego ozdobił
z Budzynieá mármuru kazawšy przywieść, káplice Menšonár-
ska w Gnieźnie ozdobił, w ktorey potym pochowan. Grobla
wielkim nakładem w Leczyce przez błoto do Kościółá Pánný
Máryey wšypać dał: Staw bárzo wielki y rybny w Grzegorz-
wic miástecká rástawić dał. Umárl roku 1488. Po nim ná-
stał Zbigniew z Olešnice.

Zbyszek z Olešnice stryiego.

Z Ociec Kościółowi / pospoli
tey rzeczy /
Ktora miał w utrapieniu sey ná-
pilney pieczy.
Podkánclerzem Koronnym po-
cym do Insuly /
Ob Włocławskiey z pilnością
żadan Bápituły.
Potym wzięc ná Krákwskie Kto-
re wbogaćil /
Przeco wieczney pámieći temu
wierz nie stracił.

Ná Stradumiu zbudował Kłástor Wárnádynom /
A ná wšem sie okazał iáko Ociec synom.
W Sagu Kościół fundował / wzięc potym do niebá /
37. Tákich Arcybiskupow Polšze ża wše trzeba.
Umárl roku 1492. po nim nástał Fryderyk Kárdynał. Był

Magi

Arcybisk: Gnieźnieńskich.

Magister Artium, z Włocławskiego Biskupstwa wzięt na te
stolice, żył był nańiey lat 12. Umął roku po Koronácii
Olbrachtowej, kupił do Biskupstwa Krákovskiego Księstwo
Siewierskie, Kościół w nowym Saczu fundował, wzięt był
oku 1498. W Pinczowie Oyczyźnie swej zamek y kościół
pomurować dal.

Fryderyk syn Krola Kazimierza.

Krol wielkiego był syn tym sie
kontentował/
Ze tylko na katedrach dwuch re
Poliszę pánował.
Przysłano Kardynałská iesze cza
pte z Rzymá.
By z krolm porównano Krolow
skiego syná.
Dogadzali ná w sytkim Krolow
skieg ozdobie/
Jesli w czym nie obliżył hoynie
żyjąc sobie.

8. Szczęśliwe każde państwo gdzie z Pánow pánowie
Pánia/ tam dostatek: Już sie nie ozowie
Żaden defekt/ iakoż tu wšego hoyność była/
Ktá długo ná świecie żyć niedopuszcila.

Umął roku 1503. po nim nástał Andrzej Borysewski, o-
lá. ek żywota iego opisány w Kronikách nasz. żył lat 75.

Andrzej Boryszewski Rożn.

Odbność z wielkiej nauki wsty-
 skim sie lubitá/
 A táż go ná Báthedre wysoka
 wsadziłá.
 Nie zepsował tego dwor/ nie ská-
 zilá pychá/
 Cnotá go wywodzilá od tей sibel
 z čichá.
 39. Dobrey myśli nie skázil gdy
 czas potrzebował/
 Wszakż swoje powinność ná
 pamięteci chował.

Bo kto ná to pámieta w co sie obliguie/
 Takimú záwsze cnotá pilnie vřugue.
 Siedm lat tylko żył ná tей Bátherze wysoki/
 Potym wziet pod Máiestat do Páná šeroki.

Był naprzód Theomunińskim, potym Lwowskim, aż Gnie-
 znieńskim Arcybiskupem. Bawił sie dworem czas długi, był to
 mąż uczony, a záwsze dobrej myśli. Żyw był ná tей stolicy lat
 siedm, wmarł roku 1510. po nim nástál Jan Laski, herbu Ko-
 rab, ciáło iego leży w Gnieźnie, któremu grob Laski spráwić rza-
 dnie kazał. O czym napis takowy iest: Ioannes de Lasko,
 Archiepiscopus Gnesneń: adoptionis memor Ante-
 cesori suo, Andreæ Roża de Boriszovice, anno 1510,
 die 20. Aprilis, mortuo sacrofugum marmure decorat.

Arcebiſt: Gnieźnieński.

Jan Łaski herbu Korab.

Wielkie z tego Korabia pol-
ska starby miała/
Wielka godność stad zawse sie
pokazywała.
Jestli chciał mieć rycerza / po-
kazal sie staty/
40. Wszakoz nad te nie bylo co
do pańskiej chwaty.
Była ta pilność w Janie / wśak
y świat smakował/
Świadczy tytuł Legacki który
przygotował.

Siemie swietey nasypał przy Póściele swoim/
Jako mogli zdobit Póściol o coż wiecey stoim.
Lat dwadzieścia rok spełną starość pokonał/
A dalej sie po światie przejeżdżić nie dala.

Był potwierdzon od Juliusza Papieża, od ktorego Titulo Le-
gati Nati in Concilio Lateranen: adornatus vir gra-
uis, varij magniq; ingenij. Żyw był na tey stolicy lat 21. 7-
miał bedac starzym roku 1531. po nim nastal Máciej Drzewi-
cki, herbu Ciolek: tak o nim nagrobek: Ioannes de Lasko,
Archiepiscopus Gnesneń: Legationis Nate auctor, ter-
ram figuli ex vrbe, & ab Hierosolimis inducit, qua Ci-
minterium hoc conspergit, & venam glebe sux hoc lo-
co ponit: był Kancelerzem Koronnym dluzi czás. Po nim o-
bran Máciej Drzewicki. vt supra.

Marcin

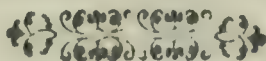
Marcin Drzewicki Ciolek.

Długosiny żyć myślili/ chowá,
 listiny wszytko/
 Wszak iesli tak wspominać te tá/
 Pomce brzydko.
 W tych Krolow pieczęcia mniey/
 Sa śasniacy.
 41. Potym wierśa nie dluogo iá/
 Koz spráwniacy.
 Z Przemyskieg biskupstwa Wlo/
 ctawskie mu dano/
 Kedy lat šest dwádztiescia sprá/
 wa dobro znano.

Wziat potym ná Káthedre tak wysoka stáry/
 Zaczym śmierć zgotowála k odpoczynku máry.
 Máiac wieku šestódziesiat dziewiec swego Ktemu/
 Wodol duchá Krolowi w rece niebieśkiemu.

Wziat byl po Ianie Łaskim, po nim zostál Andrzej Krzy-
 cki, herbu Korffic, á to roku 1535. die 12. Augusti, hora 2.
 noctis. 29. Septembris sepultus.

Andrzej Krzycki herbu Kotffic.

Sekretarzem Krolewskim na
przod: v Barbary
Kancelerzem byl fortuna náda,
wálá dary.

Byl Biskupem Przemyśkim/plo
ckie potym dano/

Gdzie hojne dobrodzieystwa po
nim záraz znano.

42. Gromem Kościot spalony pie
nie reformował/

A ozdobe Oltarzom/ Káptanem
gotował.

3 heretyki rozmowę pierem vsty máiac/

3 bledow iáwnych pran dzwile nedznił spieráiac.

Dwu lat spełná nie śledziat miłośnik wczonych/

Pośpieśyl sie do Kráin grzeńnym nieznaionym.

Biskupem Plockim bedac, kościol od Gromu spalony, znowu
zmurowac dał, potym wzięt ná te stolice, byl pożyteczny R.P. y
kościolowi Bożemu, nie byl ná tey Káthedrze dwu lat spełná,
umárl w Kráowie dnia 10. Máia, w dzień Bożego wstąpienia
o 10. godzinie, máiac wieku 54. Umárl roku 1537. po nim
nástál Jan Łatálski Prawdzic: byl to miłośnik wczonych, y Iá-
nicyfá Poete nákládnie ná náuce chwál, przetoż nárzeka-
cym wieršem:

Heu, quæ restituunt misero mihi secula talem.

Cáthálogus

Poiednał Cefárzá Ferdynándá Krolá Czeskiego, z Ianem krolém Węgierskim, wiele ksiąg nápisal pożytecznych R. P. y kościołowi Bożemu. W Pultowsku dwór nápráwił, ná ten czas gdy byl Biskupem Płockim &c.

Jan Łatałski Prawdżic.

W Helżbiety Krolowey Káncle-
rzem bedacy/
Troie Probostwa znáczne ná do-
chód máiacy.
Poznáńskie mu Biskupstwo zá-
tym predko dano/
Gdzie przez dziesięć lat po nim
dobra spráwa znano.
Wszystkim byl práwie Dycem Ká-
płanom poddánym/
Wszystcy go práwie ználi dobro-
cliwym pánem.

Był miłosnie Dyezizny y Káthedry swoiey/
O czym pióro powiedać spráwnie się nie boy.
Popalone w państwach swych znáprawował dwory/
Ale mu nie dał długo rzadzić wczas Skory.

Bedac Kánclerzem krolowey Helżbiety, trzymał Gnieźnień-
skie, Krákowskié, Poznáńskie, Leczyckie Probostwa. Potym
wziet ná Biskupstwo Poznáńskie, ná którym byl lat dziesięć,
zá láská Krolá Zygmunta ná Arcybiskupstwo obran: vir sin-
gularisvirtutis & humanitatis, omnibus beneuolens

affabilis.

Arcybisk: Gnieźnieński.

affabilis, in omnes subditos excellentis pietatis, R. P. amator studiosus Edificiorum Archiepiscopatus, partim incendio, partim vetustate colapsorum hilaris restauratur, hydropisi in Skwernieucie obiit, die decolacionis Sancti Ioannis Baptiste, ætatis suæ 77. po nim obran Piotr Gámrat Sulimczyk. umárl roku 1540. dnia 29. mieśiacá Sierpniá.

Piotr Gámrat Sulimczyk.

W Jele szczęście nádało wśát
wiedziało komu/
Páńska myśl obyćzaię choć z ro-
wnego domu.
Była wielka powaga á też ná-
czym byto/
Dwimá sie przednieyszymi ká-
thedry rzadziło.
Było hoynie gdzie trzébá tam
sly páńskie doná/
A kiedy nie dostało dodawała
Doná

Fortuna: kiedy kogo chce hoynie ratować/
Nie umie sobie merchá w tey mierze folgować.
Storo też począł słabiec Petrus do posługi/
Niechciano go też cierpieć ná święcie czas długi.

Był Arcybiskupem y Biskupem Krákovskim, był liberalis.
umárl máiac wieku 58. w Krákowie, roku 1545. dnia 27.
Sierpniá. po nim obran Mikołay Dzierżowski.

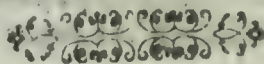
Nikolaj Szerzgowski Jastrzebszyk.

Czysta wielka krolowska dla go-
 dności jego/
 przywiodła do kathedry miew-
 sca przedniejszego.
 Był hojny chlebowcą zwa-
 sesz w bogiemu/
 Nie sprzyrzył się gdy żądał kto
 o co żadnemu.
 Rzeczpospolita w sprawach swo-
 ich pomoc miała/
 Która w trudnościach wielkich
 predka po nim znała.

O duszy pieczę mając ciała grob postawił/
 Ktore potem do niego za krolki czas wprawił.
 Trzynasćcie lat kathedre te sławna sprawował/
 Każdemu się stanowi przystoynie zachował.

Po nim obran Jan Przerebski Nowinczyk, umarł roku 1539
 dnia 16. Miesiaca Lutego, w Gnieźnie poch. an, iako o nim
 napis grobowy powiada.

Jan Przereboki z Przerebá.

W Żebena śmierć zayrzała
nam godności tego/
Oczywiście Kościołowi meża tak
dobrego
W młodym wieku obierał / Żal
wspominać wielki/
Był to Pan y dobroci pelen cno-
ty wsfelki.
Biskupem Chelmskim będąc de
Rzymá posłany/
potym do Ferdynándá w tej po-
stugi dány.

Żatym z łaski Krolewskiej dla tego godności/
Clá Bąthedre wysoka takowey zacności,
Z ktorey predko wstąpił ná niebo wysoki/
Wzgárdziwszy mieysce wostie wstąpił ná szeroke.

V mární iáko nagrobek powiáda, roku 1567. máiac wieku
swiego 4². pochowan w Lowiczu 19. dnia Stycznia. po nim wziel
Iákub V cháński, herbu Rádwán.

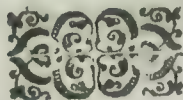
Jakub Vihánski Rádwańczyk.

W Szelek: cnota dobroćia był z
niebá nádany/
W żadnym postępku tego nie by,
to nágany.
W młodości Justynian bawił
go przy sobie/
potym go Theologom oddał ku
ozdobie.
Cinaczym nie schodziło w ten
čas kościołowi/
A wóistku żadnego nie było Kle-
rowi.

Rájdzy swojej wolności zázywát bezpiecznie/
Z tego tu między nimi będzie chwalon wiecznie.
Sławy dobrej každemu nawiecey potrzeba/
Bo zá ludzka przyiáznia jest przystęp do niebá.

Wziet był po Ianie Przerebskim, herbu Nowiná, po nim po-
dan Stánisław Kárnkowski, herbu Junossá, merita iego prze-
ciwko kościołowi Páńskiemu w Herbarzu, który znowu do dru-
ku podan, serzey sie opowiedzá.

Stanisław Karnkowski Junior.

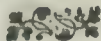

T En y Bogu y ludziom chciał
sie upodobać/
W czym sie hoyniey niż krwi swey
pogzał okazywać.
Chwate pańska rozmnażał naś
prawał errata,
Jego hoyność niż ludziom nie ch
ci będzie grata
Wiecey/Boże wszechmocny/scru-
tator cordium,
Co też czasem u ludzi czyniło
odium.

O tym tu mnie dykturę czynić nie przystoi/
Ostrzegając u domu y zacności swojey.
Tak we wszystko wgadzał że chwałny bydz musi/
Nigdy enoty obtudność ludzka nie wduśi.

Wiele ten Arcybiskup pamięci po sobie przy Kościele Pań-
skim zostawił, które w Herbarzu szerey sie opowiedzą, lezuity
w Kalendarzu bogacie nudał, y wiele innych pamięci godnych, w Oy-
czyźnie Karnkowie Kościół zmurować dał. &c.

Wzięt był po Vchąńskim Iakubie, herbu Ráduwan. po nim
obran Jan Tarnowski, herbu Rola.

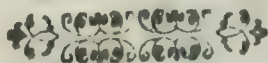
Jan Larnowski Rolic.

Z Czegoś sie niepodoobał zemo-
 wil bezpiecznie/
 A co on postanowił aby trwało
 wiecznie.
 Na tym myśl swoje sádził/o wie-
 lebny Janie/
 Naś wymyśl okrom woli Bożej
 Kłada tanie.
 Twoi sławni przodkowie przy
 stole Prymasom/
 Dogadzałi długi czas potrzebom
 y wczasom.

Porzedeł wielki czyniac/á za ich zasługi/
 Twoia godność tu k witnać będzie przez czas długi.
 Dogodził Bog wspaniałey ogromney twey mowie/
 A dał tytuł ten który służy Páńskiej głowie.

Bárzo krotki czas był ná tey Stolicy. Wziet po Kárnkow-
 skim, herbu lunośá. Po nim obran Eernát Mácieiowski, her-
 bu Ciolek, serzey o nim w Herbarzu znowu wydánym czytać
 będzieś.

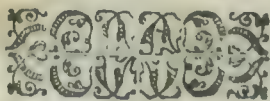
Bernardus Waciewiczski Ciolek/
Kardynał.

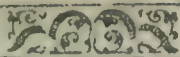

Godzienes był dlugi czas sie
dzieć na tej ławie/
Godzienes y pochwały w każdej
twojej sprawie.
Miewali tu przodkowie nasi
z twoich dziadów/
W Kościele Bożym wodze chwa-
lebnych przykładów.
Miewali na obronę Ojczyzny:
my z ciebie
Przykład dobry tym rowny co są
dawno w niebie.

Godzienes z tego chwały spokojnieś pánował/
A przystoynieś powinność swoje odpráwował.
Mając y nad Prymasów tytuł sławy wielki/
Z wielkiej twojej ludzkości chwali cie stan wszelki.

Krotko był na tej Stolicy. Wziet po Janie Tarnowskim,
herbu Rola. Po nim obran Wojciech Baranowski, herbu Łą-
strzebiec.

Do Czytelniká Láskáwego.

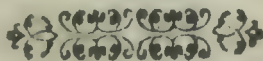
Z Adnego Stanu Bog nie táí złości/
Brzydzac sie nami tám ná wysokości.
Odkrywa ludziom co widzi plugawie/
Ale ktore též zna w poczciwey sprawie.
Pedaara w sytkim dobrem tu lubości/
Abý podniešion byl k wietszey zacności.
Wywyższeność swa / aby ná czas każdy
Ták zdočil / iákby Pánu byl miel zázdy.

Nie véistáiąc w wolności żadnego/
Pomniac ná krotkość żywota swieigo.
Nierzyli cie zle y innych wspomínánie/
Tákiec y twoie bedzie ná me zdánie.

Nie darmo Dawid zostáwił przestroge/
Ktora cie y ia tu nápomniec móge.

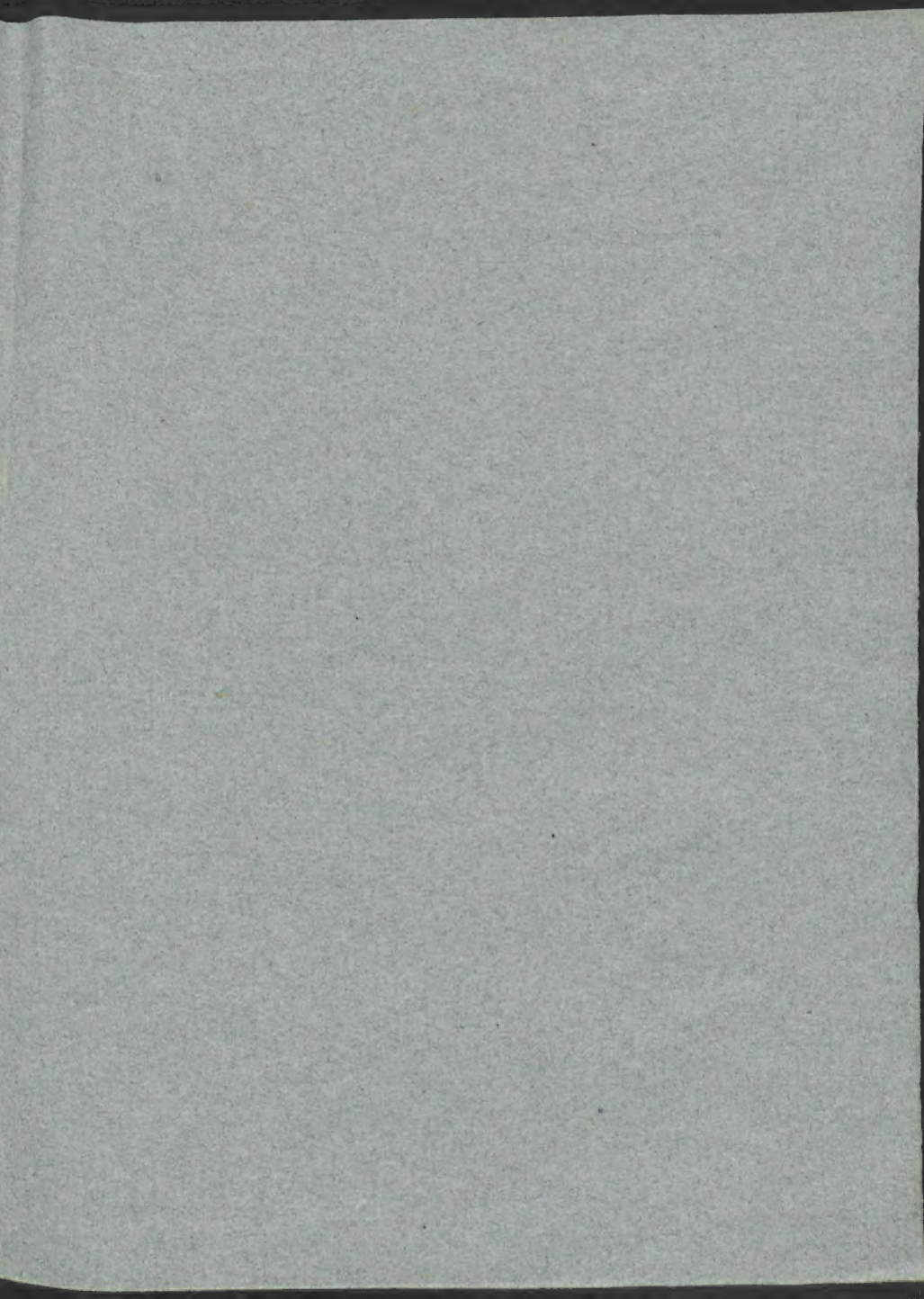
In memoria aeterna erit iustus, ab auditione mala
non timebit.

Ale lákomiec ná srebro / ná złoto/
W tey madze bedzie iák plugawé błoto.
Non habet euentus sordida preda bonos.

(61) 11

2770

6279
41

